KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 13.07.2006
KOM(2006) 84 v konečném znění

2006/0022 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejich ž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam t řetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

(předložená Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Komise návrhem na změnu nařízení (ES) č. 539/2001[1] naposledy pozměněného nařízením (ES) č. 851/2005[2] sleduje tyto cíle:

- pravidelným přezkumem nařízení (ES) č. 539/2001 zajistit, aby jeho stávající přílohy – v nich ž se uvádí seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum (příloha I) a seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (příloha II) – odpovídaly kritériím pátého bodu odůvodnění uvedeného nařízení, zejména pokud jde o kritéria v oblasti nedovoleného přistěhovalectví a veřejného pořádku a v této souvislosti přeřadit některé třetí země z jedné přílohy nařízení do druhé;

- obě přílohy nařízení doplnit tak, aby jejich prostřednictvím byl celkově naplňován cíl vyplývající z čl. 62 odst. 2 písm. b) a i) Smlouvy, tzn. že nařízení musí zcela jednoznačně stanovit, zda musí mít státní příslušník třetí země vízum nebo zda je od této povinnosti osvobozen;

- režim pro uprchlíky a osoby bez státní příslušnosti upravit tak, aby se na tyto osoby nadále vztahovala možnost osvobození od vízové povinnosti, pokud pobývají ve třetí zemi uvedené na seznamu v příloze II, ale aby se na ně vztahovalo osvobození od vízové povinnosti v plném rozsahu, pokud mají pobyt v některém členském státě;

- od vízové povinnosti nově osvobodit rovněž držitele povolení pro malý pohraniční styk;

- stanovit možnost od vízové povinnosti osvobodit příslušníky ozbrojených sil, kteří cestují v rámci činnosti NATO a programu Partnerství pro mír;

- vyjasnit kategorie pasů, které se odlišují od běžných cestovních pasů.

Případy, kdy neexistuje vzájemnost ve vízových vztazích, nespadají do tohoto návrhu na změnu nařízení (ES) č. 539/2001. Tyto případy jsou upraveny v rámci mechanismu vzájemnosti, který byl pozměněn nařízením (ES) č. 851/2005.

1. Přezkum příloh nařízení:

1.1. Přeřazení třetích zemí z jedné přílohy do druhé:

Na zasedání Evropské rady v Seville byla poprvé zdůrazněna skutečnost, že je nezbytné p řezkoumat přílohy nařízení (ES) č. 539/2001. První přezkum se projevil v nařízení (ES) č. 453/2003[3], v jehož rámci byl Ekvádor přeřazen z přílohy II do přílohy I. Komise za účelem nového pravidelného posouzení shromáždila informace, přičemž se především obracela přímo na členské státy, aby ověřila, zda stávající obsah příloh nařízení č. 539/2001 nadále odpovídá kritériím stanoveným v nařízení. Informace, které členské státy zaslaly jako odpověď na její žádost, byly prověřeny prostřednictvím jiných informací a statistik předaných v rámci CIREFI. Komise po rozboru uvedených údajů dospěla k těmto závěrům:

Shromážděné informace především potvrdily silný a přetrvávající migrační tlak z Bolívie. Tento tlak se projevuje zejména vysokým počtem zamítnutí vstupu na vnějších hranicích a vyhoštění

[1] Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 2.
[2] Úř. věst. L 141, 4.6.2005, s. 3.
[3] Úř. věst. L 69, 13.3.2003, s. 10.

ve více členských státech. Uvedené skutečnosti nelze opomíjet ani z hlediska veřejného po řádku, neboť počet zadržení a odsouzení Bolivijců za spáchání trestného činu nebo za nedovolené přistěhovalectví rovněž narůstá. V úvahu je třeba vzít i skutečnost, že někteří státní příslušníci zemí Latinské Ameriky, na které se vztahuje vízová povinnost, se pokoušejí této povinnosti vyhnout tím, že si podvodným způsobem opatří bolivijské pasy. Na základě uvedených důvodů má Komise za to, že s ohledem na kritéria pátého bodu odůvodnění na řízení č. 539/2001 je odůvodněné navrhnout, aby Bolívie byla přeřazena z přílohy II do přílohy I.

Komise zadruhé konstatovala, že nutnost vízové povinnosti pro některé státní příslušníky ur čitých třetích zemí není podchycena statistikami nebo jinými údaji, jež by mohly potvrdit, že dotyčné země představují riziko s ohledem na pátý bod odůvodnění nařízení č. 539/2001 a zejména s ohledem na nedovolené přistěhovalectví a na veřejný pořádek. Zachování vízové povinnosti se již nejeví jako odůvodněné z hlediska regionální soudržnosti nebo mezinárodních vztahů Unie. Komise ostatně nezohledňovala pouze připomínky států, které uplatňují nařízení (ES) č. 539/2001. Rovněž posuzovala vízovou politiku Irska, Spojeného království a Švýcarska a vyvodila z toho užitečná ponaučení, pokud jde o kritéria v oblasti nedovoleného p řistěhovalectví a veřejného pořádku. Navrhuje se tedy, aby Antigua a Barbuda, Bahamy, Barbados, Mauricius, Svatý Kryštof a Nevis a Seychely byly přeřazeny z přílohy I do přílohy II. Díky této změně již kromě jiného nebudou existovat praktické potíže, se kterými se v sou časné době tyto země setkávají, jelikož v nich není konzulát žádného členského státu (to je p řípad čtyř z těchto zemí) nebo v nich je konzulát pouze jednoho členského státu (tak je tomu ve dvou dalších zemích). Počítá se s tím, že osvobození od vízové povinnosti pro státní přísl šníky těchto zemí se bude uplatňovat souběžně s okamžikem, kdy vstoupí v platnost dohoda o osvobození od vízové povinnosti s dotčenou třetí zemí, čímž bude zaručeno dodržování reciprocity a osvobození od vízové povinnosti bude prospěšné pro státní příslušníky všech členských států.

1.2. Stanovení vízového režimu pro určité zvláštní kategorie státních příslušníků třetích zemí:

Komise zatřetí chtěla skoncovat se situací, která je v rozporu s čl. 62 odst. 2 písm. b) odrá žky i) Smlouvy o ES a nařízením (ES) č. 539/2001, které bylo přijato na základě uvedeného ustanovení. Není pochyb o tom, že seznamy dotčených třetích zemí musí být úplné a musí se vztahovat na všechny státní příslušníky třetích zemí. Tento výklad vyplývá ze samotného znění článku a v případě nutnosti jej potvrzuje historický vývoj společné vízové politiky, jež byla zahájena vypracováním jediného seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhali vízové povinnosti. Skutečností však je, že určité kategorie osob, které nejsou občany Unie, nejsou uvedeny ani v příloze I ani v příloze II nařízení (ES) č. 539/2001. Jedná se na jedné straně o britské státní příslušníky ze zámořských území (British Nationals Overseas) a na druhé straně o osoby, které jsou na různých úrovních „Brity“, ale podle právních předpisů Společenství nejsou považovány za státní příslušníky Spojeného království[4]. Jelikož se členské státy musejí s touto „mezerou“ v nařízení (ES) 539/2001 vypořádávat, přijaly nejrůznější řešení; v některých státech tyto osoby podléhají vízové povinnosti, v jiných jsou od ní osvobozeny. V informativním sdělení Komise o nařízení (ES) č. 539/2001[5] se odráží tato konkrétní skutečnost, která brání úplné harmonizaci, jež vyžadují právní předpisy Společenství.

Komise s cílem ukončit tuto neuspokojivou situaci navrhuje tyto kategorie osob zanést buď do

[4] Viz poslední prohlášení Spojeného království z roku 1983 (Úř. věst. C 23, 28.1.1983, s. 1).

[5] Úř. věst. C 68, 21.3.2003, s. 11.

přílohy I nebo do přílohy II tak, aby oba tyto seznamy byly úplné. Komise při výběru seznamu zohlednila kritéria pátého bodu odůvodnění nařízení (ES)č. 539/2001.

Komise navrhuje do přílohy II zanést britské státní příslušníky ze zámořských území (British Nationals Overseas). Osoby, které mají spjatost s územím Hongkongu, jsou z velké většiny rovněž držiteli pasu zvláštní správní oblasti Hongkongu a jsou tudíž členskými státy osvobozeny od vízové povinnosti. Jelikož jsou britskými státními příslušníky ze zámořských území (British Nationals Overseas), není žádný důvod se domnívat, že představují riziko z hlediska migrace nebo veřejného pořádku, jak již členské státy několikrát konstatovaly p ři diskusích v pracovních skupinách Rady. Britští státní příslušníci ze zámořských území (British Nationals Overseas) mohou být opětně přijímáni do Hongkongu. Pas, který jim vydávají výhradně britské úřady, vykazuje vysoký stupeň bezpečnostních prvků. Ze všech t ěchto důvodů je osvobození od vízové povinnosti pro uvedené státní příslušníky (které již doposud bez problémů uplatňuje devět států) zcela odůvodněné. Účelem čl. 5 odst. 2 návrhu je z této skutečnosti vyvodit důsledky a přílohu II nařízení (ES) č. 539/2001 doplnit o britské státní příslušníky ze zámořských území (British Nationals Overseas). Je však nezbytné doplnit zvláštní kolonku, neboť nemají státní příslušnost třetího státu a z hlediska cestovních dokladů, jejichž jsou držiteli, je nelze považovat za státní příslušníky území Hongkongu.

Komise naopak navrhuje do přílohy I umístit British Overseas Territories Citizens (BOTC), British Overseas Citizens (BOC), British Subjects a British Protected Persons (BPP). British Territories Act 2002 citelně upravil pravidla britského občanství a zejména velké většině BOTC umožnil, aby se stali britskými občany (British citizens) a tudíž občany Unie. Pokud jde o BOTC, kteří se nestali British citizens, BOC, British Subjects a BPP, zdá se, že tyto kategorie osob mají se Spojeným královstvím vztah, který lze považovat za omezený v tom smyslu, že nemají právo pobytu (right of abode) a že podléhají kontrole přistěhovalectví. Na druhé straně panuje velká nejistota ohledně jejich případného vztahu k jinému státu a ohledně přesné podoby tohoto vztahu. Komise má na základě uvedených důvodů za to, že je třeba pro tyto kategorie osob zavést vízovou povinnost, neboť představují riziko nedovoleného přistěhovalectví[6]. Na základě čl. 5 odst. 1 jsou zahrnuti do přílohy I. Je však nezbytné doplnit zvláštní kolonku, neboť nemají státní příslušnost některého třetího státu.

2. Režim pro držitele cestovních pasů, které se odlišují od běžných cestovních pasů:

Na základě čl. 4 odst. 1 nařízení mají členské státy možnost od vízové povinnosti osvobodit „držitele diplomatických pasů, služebních pasů a jiných úředních pasů“, zatímco příloha 2 Společných konzulárních instrukcí (SKI)[7] odkazuje na „držitele diplomatických, úředních nebo služebních pasů“. Příručka cestovních dokladů, které mohou být opatřeny vízem[8], odkazuje na tři kategorie – diplomatické, úřední a zvláštní cestovní pasy. Různost typologií použitých v r ůzných nástrojích je zdrojem nejasností a může přinášet i praktické potíže, pokud má být uplat ňován určitý režim (vízová povinnost nebo osvobození od ní) na určitý typ cestovních pasů. Komise s cílem odstranit tyto potíže a celou záležitost vyjasnit navrhuje přesněji rozlišovat mezi uvedenými třemi kategoriemi cestovních pasů („diplomatické pasy, služební/úřední pasy, zvláštní pasy“). Takový je cíl čl. 1 odst. 2 návrhu. Toto rozlišení bude muset být samozřejmě dodrženo rovněž v příloze 2 SKI a v Příručce cestovních dokladů. Za tímto účelem budou muset být předloženy návrhy rozhodnutí.

---

6 Z výše uvedeného sdělení Komise z roku 2003 vyplývá, že většina členských států u BOTC vyžaduje vízovou povinnost.

7 Poslední vydání: dokument 12357/05, VISA 230 COMIX 586, ze dne 27.9.2005

8 Poslední vydání: dokument 11599/05, VISA 200 COMIX 527, ze dne 29.7.2005.

Komise rovněž hodlá vyjasnit režim pro tuto kategorii držitelů zvláštních cestovních pasů. Na základě stávající podoby čl. 4 odst. 1 písm. a) lze předpokládat, že je na členských státech, zda se rozhodnou udělit výjimku z vízové povinnosti. Toto však není ten případ, jak vyplývá z ustanovení čl. 1 odst. 1 a čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 789/2001[9] ze dne 24. dubna 2001, kterým se Radě vyhrazují prováděcí pravomoci v oblasti určitých podrobných předpisů a praktických postupů týkajících se posuzování žádostí o udělení víza. Ustanovení čl. 1 odst. 2 tohoto návrhu doplňuje čl. 4 odst. 1 písm. a) o odkaz na postupy stanovené nařízením (ES) č. 789/2001.

3. Změna některých možností členských států udělovat výjimku z vízové povinnosti v harmonizovaných případech osvobození od vízové povinnosti:

Stávající nařízení (ES) č. 539/2001 v článcích 3 a 4 stanoví, že členské státy mají více možností rozhodnout o výjimkách z vízové povinnosti. Na základě kritérií pátého bodu odůvodnění a zejména kritérií ohledně nedovoleného přistěhovalectví a veřejného pořádku se jeví jako od úvodněné pokračovat v harmonizaci a počítat s osvobozením od vízové povinnosti v plném rozsahu pro dvě kategorie osob, které mají pobyt v některém z členských států.

3.1. Osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti:

Ustanovení čl. 3 nařízení (ES) č. 539/2001 stanoví, že osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti „mohou být osvobozeny od vízové povinnosti, pokud je třetí země, ve které mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady, jednou ze třetích zemí uvedených v příloze II“. Rozšíření Evropské unie o deset nových členských států dne 1. května 2004 vedlo paradoxně k tomu, že uplatnění možnosti osvobodit od vízové povinnosti je omezeno, jelikož nařízení nestanoví osvobození od vízové povinnosti pro osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, které mají pobyt v některém z členských států, jež ještě plně neuplatňují schengenské acquis[10].

Zejména proto, že v tomto smyslu od Evropského parlamentu a Rady obdržela výslovnou žádost, hodlá Komise tuto neuspokojivou situaci napravit v rámci jednání o předloze nařízení, kterým se stanoví kodex Společenství pro režim překračování hranic osobami (Schengenský kodex o hranicích)[11]. Komise je s ohledem na kritéria pro nedovolené přistěhovalectví a veřejný pořádek toho názoru, že lze jít nad rámec pouhé možnosti osvobodit od vízové povinnosti. Proto navrhuje k článku 1 nařízení (ES) č. 539/2001 přidat osvobození od vízové povinnosti v plném rozsahu pro osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, které mají pobyt v některém z členských států. Tímto osvobozením od vízové povinnosti bude například možné vyřešit situaci „osob, které nejsou lotyšskými občany“ a které ještě nemohou požívat stejné platnosti mezi povolením k pobytu a vízy, neboť Rada ještě nepřijala rozhodnutí ad hoc týkající se úplného uplatňování schengenských pravidel vůči novým členským státům. Tímto způsobem čl. 1 odst. 2 tohoto návrhu zachovává možnost od vízové povinnosti osvobodit osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, které mají pobyt v některé ze třetích zemí uvedených v příloze II, a tuto možnost zavádí do čl. 4 odst. 2

---

9 Úř. věst. L 116, 24.6.2001, s. 2.

10 V rámci technických úprav aktu o přistoupení bylo logicky rozhodnuto z přílohy II nařízení č. 539/2001 vypustit odkaz na nové členské státy.

11 Prohlášení týkající se držitelů cestovních pasů pro cizince a cestovních pasů pro osoby, jež nejsou ob čany EU: „Evropský parlament a Rada vyzývají Komisi, aby předložila návrhy v rámci přezkumu na řízení (ES) č. 539/2001 s cílem od vízové povinnosti osvobodit držitele cestovních pasů pro cizince a cestovních pasů pro osoby, jež nejsou občany EU, které pobývají v jednom z členských států.“

uvedeného nařízení.

3.2. Žáci, kteří se účastní školních výletů:

Ustanovení čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 539/2001 stanoví, že od vízové povinnosti lze osvobodit žáky účastnící se školního zájezdu, kteří mají pobyt v jedné ze třetích zemí uvedených v příloze II. Stejně jako v případě osob s přiznaným postavením uprchlíka a osob bez státní příslušnosti žáci, kteří mají bydliště v členském státu, který ještě plně neuplatňuje schengenské acquis, nemohou být osvobozeni od vízové povinnosti. Komise ve snaze minimalizovat administrativní překážky při uspořádávání školních zájezdů v rámci EU navrhuje k článku 1 nařízení (ES) č. 539/2001 přidat osvobození od vízové povinnosti v plném rozsahu pro žáky, kteří mají pobyt v jednom z členských států a kteří cestují v rámci organizovaných školních zájezdů. Tímto způsobem čl. 1 odst. 2 tohoto návrhu zachovává v čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení možnost od vízové povinnosti osvobodit žáky, kteří mají pobyt v jedné ze třetích zemí uvedených v příloze II.

4. Zařazení nového osvobození od vízové povinnosti pro osoby, které cestují v rámci malého pohraničního styku:

Komise dne 22. února 2005 předložila návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších hranicích členských států a mění Schengenská úmluva a Společné konzulární instrukce[12]. Na základě diskusí, které o uvedeném návrhu vedla Rada, se dospělo k závěru, že je třeba, aby se pro obyvatele příhraničních oblastí vydávalo zvláštní povolení, které by jeho držiteli, jenž je státním příslušníkem třetí země a podle nařízení (ES) č. 539/2001 podléhá vízové povinnosti, umožňovalo pohybovat se v příhraniční oblasti bez víza. Komise je připravena se tímto přístupem řídit, nebo ť jím není dotčen hlavní cíl nařízení, totiž usnadnění překračování hranic občanům příhraničních oblastí, kteří tak činí v dobré víře. Z důvodů týkajících se právního základu nemůže být takový případ osvobození od vízové povinnosti součástí nařízení o malém pohraničním styku, ale musí být přiřazen ke čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 539/2001, který v současné době s takovým případem nepočítá. Takový je cíl čl. 1 odst. 1 tohoto návrhu.

Nařízení o malém pohraničním styku, jež je ještě ve fázi projednávání, bude přijato postupem spolurozhodování. Pokud by Rada a Evropský parlament nakonec přijaly režim, který nepočítá s kombinováním osvobození od vízové povinnosti a pohybem v příhraniční oblasti se zvláštním povolením pro malý pohraniční styk, byla by Komise nucena svůj návrh upravit.

5. Zařadit možnost od vízové povinnosti osvobodit příslušníky ozbrojených sil, kteří se účastní misí v rámci NATO a programu Partnerství pro mír:

Možnost, aby členské státy stanovily výjimku z vízové povinnosti, jež je stanovena v čl. 4 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 539/2001, se vztahuje pouze na pracovníky mezinárodních organizací. Členské státy, které uplatňují nařízení (ES) č. 539/2001 (s výjimkou Rakouska, Finska, Švédska, Kypru a Malty) jsou v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO) podepsány pod závazky týkajícími se pohybu příslušníků ozbrojených sil. Úmluva, kterou členské státy NATO uzavřely v Londýně dne 19. června 1951 ohledně statutu svých ozbrojených sil, v článku III stanoví, že na příslušníky těchto sil „se nevztahují pravidla v pasové a vízové oblasti“. Ustanovení článku III však stanoví, že je třeba předložit osobní pr

[12] KOM(2005) 56 v konečném znění.

ůkaz totožnosti a individuální nebo kolektivní cestovní příkaz. Oblast působnosti tohoto osvobození od vízové povinnosti byla rozšířena prostřednictvím úmluvy, kterou ohledně statutu svých ozbrojených sil uzavřely členské státy NATO a ostatní státy účastnící se programu Partnerství pro mír v Bruselu dne 19. června 1995. V článku I tak uvedená úmluva stanoví, že kromě výslovně stanovených výjimek se ustanovení úmluvy z roku 1951 v zásadě použijí rovněž v rámci úmluvy z roku 1995. Úmluva z roku 1995 nestanoví výjimky z výše uvedeného článku III úmluvy z roku 1951.

Z ustanovení úmluv z roku 1951 a z roku 1995 tudíž vyplývá, že příslušníci ozbrojených sil stát ů účastnících se těchto úmluv se mohou přemísťovat, aniž by podléhali pravidlům v pasové a vízové oblasti. Tato výjimka z vízové povinnosti, již musejí členské státy, které jsou signatáři výše uvedených úmluv, dodržovat, se neodráží v nařízení (ES) č. 539/2001, třebaže by mohla být ku prospěchu příslušníků ozbrojených sil, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí uvedených v příloze I nařízení. Proto je třeba z důvodů průhlednosti a právní jistoty nařízení (ES) č. 539/2001 doplnit přidáním odkazu na výjimku z vízové povinnosti vyplývající z úmluv v rámci NATO a programu Partnerství pro mír. Takový je cíl navrhovaného dodatku k čl. 4 odst. 2 nařízení.

2006/0022 (CNS)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY

kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejich ž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam t řetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 bod 2) písm. b) odrážku i) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[13],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[14],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Složení seznamů třetích zemí uvedených v přílohách I a II nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni[15], musí být a zůstat v souladu s kritérii, jež jsou vyjmenována v pátém bodě odůvodnění nařízení (ES) č. 539/2001. Jeví se jako nezbytné, aby některé třetí země byly přeřazeny z jedné přílohy do druhé, zejména s ohledem na nedovolené přistěhovalectví a veřejný pořádek.

(2) Bolívii je třeba přeřadit do přílohy I. Datum vstupu v platnost vízové povinnosti pro bolívijské státní příslušníky musí být zvoleno tak, aby členské státy mohly včas vypovědět dvoustranné dohody s Bolívií a přijmout všechna administrativní a organiza ční opatření, která jsou nezbytná pro zavedení dané vízové povinnosti.

(3) Antiguu a Barbudu, Bahamy, Barbados, Mauricius, Svatý Kryštof a Nevis a Seychely je třeba přeřadit do přílohy II.

Je třeba, aby osvobození od vízové povinnosti pro příslušníky těchto zemí nevstoupilo v platnost před uzavřením dvoustranné dohody o osvobození od vízové povinnosti mezi Evropským společenstvím a předmětnou zemí.

(4) Obě přílohy nařízení (ES) č. 539/2001 musí být úplné: . Za tímto účelem je třeba ke ka ždé z nich přidat kolonku umožňující určit vízový režim, který členské státy musejí uplatňovat na kategorie osob, které až dosud v některých členských státech podléhaly

[13] Úř. věst. C […], […], s. […].
[14] Úř. věst. C […], […], s. […].
[15] Úř. věst. L […], […], s. […].

vízové povinnosti a v jiných byly od této povinnosti osvobozeny. Je vhodné, aby do p řílohy I nařízení byly přidány různé kategorie britských státních příslušníků, kteří nejsou státními příslušníky Spojeného království ve smyslu práva Společenství, a aby do p řílohy II byli přidáni státní příslušníci British Nationals (Overseas).

(5) Členské státy mohou stanovit některé výjimky z vízové povinnosti pro držitele určitých cestovních pasů, které se odlišují od běžných cestovních pasů. Je třeba vyjasnit povahu těchto zvláštních pasů. Je rovněž nezbytné v nařízení (ES) č. 539/2001 učinit odkaz na postupy, které se použijí v případě uplatnění těchto výjimek.

(6) Členské státy mohou od vízové povinnosti osvobodit osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, které mají pobyt v některé ze třetích zemí uvedených v příloze II, jakož i žáky účastnící se školního zájezdu, kteří mají pobyt v jedné z těchto zemí. Pro tyto dvě kategorie osob je třeba zavést úplné osvobození od vízové povinnosti, pokud pobývají v některém z členských států.

(7) Na základě probíhajících diskusí o zavedení režimu malého pohraničního styku je nezbytné stanovit nové osvobození od vízové povinnosti pro držitele povolení pro malý pohraniční styk.

(8) Režim týkající se možností udělit výjimku z vízové povinnosti musí plně odrážet skute čnost, která se projevuje v praxi. Některé členské státy od vízové povinnosti osvobozují státní příslušníky třetích zemí, které jsou uvedeny v příloze II, příslušníky ozbrojených sil, kteří cestují v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy nebo programu Partnerství pro mír. Tato osvobození opírající se o mezinárodní závazky, které nespadají do práva Společenství, však musejí být z důvodů právní jistoty zohledněna v nařízení (ES) č. 539/2001.

(9) V důsledku následných změn nařízení (ES) č. 539/2001 je nezbytné zlepšit jeho strukturu a srozumitelnost v rámci přepracování, ke kterému bude muset později dojít.

(10) Pokud jde o Island a Norsko, rozpracovává toto nařízení ustanovení schengenského acquis ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis[16], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody[17].

(11) Pro Spojené království a Irsko není nařízení (ES) č. 539/2001 závazné. Nepodílejí se tedy na přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

(12) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského acquis ve smyslu dohody uzavřené mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis[18], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 2004/860/ES

---

16 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

17 Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26.

18 Dokument Rady č. 13054/044, jenž je k nahlédnutí na internetových sztánkách: http://register.consilium.eu.int

ze dne 25. října 2004 o podpisu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským spole čenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení[19].

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 539/2001 se mění takto:

(1) Článek 1 se mění takto:

(a) V odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, musejí mít osoby s p řiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti při překračování vněj ších hranic členských států vízum, pokud třetí země, ve které mají pobyt a která jim jejich cestovní doklad vydala, patří mezi země uvedené na seznamu v příloze I.“

(b) V odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Vedle toho jsou od vízové povinnosti osvobozeni:

– státní příslušníci třetí země uvedené na seznamu v příloze I, kteří jsou dr žiteli povolení pro malý pohraniční styk, jež vydávají členské státy na základě nařízení č. ……

– žáci, kteří mají státní příslušnost třetí země uvedené na seznamu v p říloze I a kteří mají pobyt v některém z členských států v době, kdy cestují v souvislosti se školním zájezdem jako členové skupiny žáků školy v doprovodu učitele uvedené školy;

– osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, které mají pobyt v některém členském státu a které jsou držiteli cestovního dokladu vydaného tímto členským státem.“

(2) Článek 4 se mění takto:

(a) V odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) držitelé diplomatických pasů, služebních/úředních pasů nebo zvláštních pasů v souladu s jedním z postupů stanovených v čl. 1 odst. 1 a v čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 789/2001.“

(b) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členský stát může od vízové povinnosti osvobodit:

[19] Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78.

a) žáky školy, kteří mají státní příslušnost třetí země uvedené v příloze I, mají pobyt ve třetí zemi uvedené v příloze II a cestují v souvislosti se školním zájezdem jako členové skupiny žáků školy v doprovodu učitele uvedené školy;

b) osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, pokud třetí země, ve kterých pobývají a které jim vydaly jejich cestovní doklady, patří mezi třetí země uvedené v příloze II;

c) příslušníky ozbrojených sil, kteří cestují v rámci NATO nebo programu Partnerství pro mír, a držitele dokladů o totožnosti a cestovního příkazu, jež jsou stanoveny úmluvou mezi účastníky Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil ze dne 19. června 1951.“

(3) Příloha I se mění takto:

(a) Vkládá se odkaz na Bolívii.

(b) Zrušují se odkazy na Antiguu a Barbudu, Bahamy, Barbados, Mauricius, Svatý Kryštof a Nevis a Seychely.

(c) Vkládá se nový bod 3), který zní:

„3) britští občané, kteří nemají postavení státních příslušníků spojeného království velké británie a severního irska ve smyslu práva společenství:

British Overseas Territories Citizens

British Overseas Citizens

British Subjects

British Protected Persons”

(4) Příloha II se mění takto:

(a) Zrušuje se odkaz na Bolívii.

(b) Vkládají se následující odkazy:

Antigua a Barbuda

Bahamy

Barbados

Mauricius

Svatý Kryštof a Nevis

Seychelly

(c) Vkládá se nový bod 3), který zní:

„3) britští občané, kteří nemají postavení státních příslušníků spojeného království velké británie a severního irska ve smyslu práva společenství:

British Nationals (Overseas)“.

Článek 2

Členské státy zavedou vízovou povinnost pro bolívijské státní příslušníky ode dne …

Členské státy budou uplatňovat osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky Antiguy a Barbudy, Baham, Barbadosu, Mauricia, Svatého Kryštofa a Nevisu a Seychel ode dne, kdy vstoupí v platnost dohoda o osvobození od vízové povinnosti, kterou Evropské společenství uzavřelo s dotyčnou třetí zemí.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne […].

Za Radu
předseda/předsedkyně